Enderrock | Text: Pere Bestard. Fotos: Andreu Marquès i Marc Flores. | Actualitzat el 22/09/2018 a les 10:00

Clara Gorrias: «Quan cant, gairebé puc veure la bellesa que estic creant»

Els dies 12 i 13 d'octubre la ciutadellenca presentarà el seu nou àlbum de debut a Menorca

Clara Gorrias | Marc Flores

La menorquina publica el seu primer treball després d'anys d'experiència cantant en múltiples projectes. Ella mateixa ha estat compositora, arranjadora, productora del disc i ha codirigit i produït el seu propi videoclip. És una dona renaixentista de l'illa del vent amb ganes d'obrir camí a través de la bellesa i una música carregada de profunditat i significació.

***La mar fa riure i fa plorar* (Aumón, 2018) és el nom del teu primer àlbum. Què et dona i què et pren la mar?**
Clara Gorrias: Aquest títol és una frase que diu la meva àvia, i a ella ja li deia la seva. És una frase ancestral. Tot i que sigui molt simple, me diu moltes coses com a illenca que som. Me dona connexió amb mi mateixa. De davall l'aigua fins dalt amb barco, o fent submarinisme, soc molt aquàtica. És un moment mirar la mar que t'inspira, quan estàs trist vas a veure la mar, i quan vols passar-ho bé, també. Aquest fet, aquesta connexió, m'ha inspirat. Vaig néixer a Ciutadella davant la mar. És connexió i immensitat.

Combines les composicions pròpies amb les adaptacions de cant popular?
Per jo els plats forts d'aquest disc són els meus temes. S'hi poden trobar cinc cançons pròpies i cinc

de populars arranjades per mi mateixa, com "L'amo de son carabassa". És un treball molt acurat, així com també ho ha estat la producció.

Al llarg del disc tant et sentim cantar com tocar la flauta travessera, però hi intervenen molts altres músics. Com ha anat la gravació a Estudis Ground i la relació amb els artistes que hi han participat?
Els músics són d'una qualitat extrema, és un gust. El disc té dues sonoritats, una amb baix, una mica més elèctrica, i una amb contrabaix, més acústica. A Vic, al Mercat de Música Viva, vam fer una preestrena amb un format més elèctric i va sonar molt folklòrica alhora. De vegades sona més jazz, de vegades molt elèctric. És una sonoritat molt flexible, per moure-la d'un festival a un altre. Els músics que han participat al treball són Andreu Moreno (bateria), Manel Fortià (contrabaix), Toni Saigi (piano), i al baix (Nicolas Mellon). I ha estat un plaer treballar amb **Gessamí Boada** (cors) i Òscar Latorre (trompeta).

Com compagines la música, com a compositora i intèrpret, amb la docència?
Ara mateix soc professora de veu i de combo al Taller de Músics. Fa anys que soc en la docència. La composició és la meva faceta més nova, ser docent i fer concerts ha estat la meva trajectòria fins ara. La música té molts vessants i com a mestra és tot un repte. Tenc molta responsabilitat, ja que estic preparant gent perquè cursin el grau superior, que és el que he cursat jo mateixa.

On neix l'espurna de compondre?
Els anys de carrera o d'ofici van fer que arribés a un punt en què unes coses ja no significaven el mateix per mi. El significat es transforma. Al final he de transmetre el que cant, hi ha uns canals que van millor que els altres. Ve connectat amb un moment personal de molta força, de mostrar-me. Tenia ganes de desmostrar-me com a dona i com a música el que soc. Les lletres i les meves composicions parlen de jo. Sempre és una mica delicat mostrar-te. M'he servit de les músiques d'arrel que m'han fet de coixinet. Amb els meus temes mostro qui soc, i amb els d'arrel, d'on soc.

Quina és la teva font d'inspiració, què t'atrau?
La bellesa. Quan cant, gairebé puc veure la bellesa que estic creant. Quan està sonant la música que vull, o com vull, entro en trànsit. Quan soc en aquest fluir, me not molt lliure. El que m'atrau doncs és la recerca de la bellesa. No sé quin estil acabaré fent, acabo de començar. Crec que sempre faré coses de siginificat profund, per mi. No sé de quina manera sonarà.

Quin desig tens per *La mar fa riure i fa plorar*? On t'agradaria anar a tocar?
Tenc moltes ganes de tocar-lo en directe, moltes vegades i que en gaudeixi molta gent. Rodar-lo i tocar-lo. També és una primera experiència i no sé com anirà. No ho visc amb una pretensió, de moment estic molt alegre. Estic molt satisfeta amb tota la part de producció femenina que té el projecte, el que hi he aportat. Veia molt d'obstacles en el fet de ser dona, i de ser cantant, en un món on tot són homes. Estic molt contenta i he treballat molt dur per treure aquest disc i estic treballant molt dur per guanyar-me el respecte. És molt necessari valorar tots els projectes produïts o realitzats íntegrament per dones.

Clara Gorrias Foto: Marc Flores